

της **Αντωνίας Λεγάκη***

Αποκάλυψε καψώνια στον ελληνικό στρατό; **Δύο χρόνια φυλακή** για συκοφαντική δυσφήμιση!!! Εντυπωσιακό! Ιδίως αν σκεφτεί κανείς ότι ο πρώην υπουργός Παπακωνσταντίνου, καταδικάστηκε για πλαστογραφία της λίστας Λαγκάρντ, σε 12 μήνες (είναι και μέρες «κατά» της διαφθοράς...). Πολύ περισσότερο, που δύσκολα θα βρει κάποιος ανάλογη ποινή για πραγματική συκοφαντική δυσφήμιση – και όχι για το «ο κόσμος το 'χει τούμπανο»... όπως εδώ – (π.χ. εποχή άφησε η καταδίκη Ψωμιάδη για συκοφαντική δυσφήμιση του Λαλιώτη με πλαστά έγγραφα, για την οποία καταδικάστηκε σε 18 μήνες φυλάκιση!).

Στις μέρες μας, η «αριστερή» κυβέρνηση εξασφαλίζει πλήρη στήριξη στην «ανεξάρτητη Δικαιοσύνη», για να προχωρά αυτή στην ασύδοτη καταστολή κάθε στοιχειώδους, αστικοδημοκρατικού δικαιώματος. Έτσι, χωρίς κανένα δισταγμό, η «Ανεξάρτητη», παραβίασε εχθές δεκάδες διατάξεις περί δικαιωμάτων και δίκαιης δίκης, είτε των πολιτών είτε του κατηγορουμένου, προκειμένου να καταδικάσει στην παραπάνω εξοντωτική ποινή, μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων, επειδή στην ιστοσελίδα της Επιτροπής είχε προ εξαετίας δημοσιευτεί επιστολή φαντάρου που κατήγγειλε καψώνια στο στρατόπεδο.

Για να γίνει αυτό: α) Ελλείπει νόμιμης διαδικασίας άρσης απορρήτου, βαφτίστηκε διαχειριστής της ιστοσελίδας, ο προσωρινός κάτοχος του κινητού τηλεφώνου της Επιτροπής. β) Έγινε ανερυθρίαστα δεκτή η παράνομη (χωρίς άρση απορρήτου) επανειλημμένη παρακολούθηση των τηλεφώνων της Επιτροπής και του προσωπικού τηλεφώνου του προσωρινού κατόχου του κινητού, από τη δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος Θεσσαλονίκης. γ) Έγινε δεκτό ότι αφού ο κάτοχος του κινητού τηλεφώνου συνδέθηκε σε ανύποπτο χρόνο στο internet (όχι στο σάιτ, ούτε βέβαια στις σχετικές καταγγελίες) και δη έναν μήνα Μετά τις επίδικες καταγγελίες, ο ίδιος θα ήταν και αυτός που τις ανήρτησε (ελλείπει άλλου τινός). Κι όλα αυτά σε μια ατμόσφαιρα εμφυλιοπολεμική, με την πρόεδρο του Δικαστηρίου να κραυγάζει από το πρώτο πεντάλεπτο ότι δεν χρειάζεται περισσότερους από έναν μάρτυρες, διότι έχει διαβάσει και ξέρει τι έχει γίνει, να απαντά αντί του μηνυτή στις ερωτήσεις της υπεράσπισης ή άλλοτε απλώς να απαγορεύει τις ερωτήσεις που στόχευαν στον έλεγχο της αξιοπιστίας του πρώην διοικητή του στρατοπέδου!!! Κι όταν ο κατηγορούμενος ανέφερε στην απολογία του ότι μετά από αποκάλυψη της Επιτροπής εξαρθρώθηκε από το ΓΕΣ ναζιστικός πυρήνας στη σχολή Ευελπίδων, ακούστηκε κραυγάζων από το ακροατήριο ο τέως διοικητής: «γι αυτό θα φας κι άλλες μηνύσεις»!!!. Προφανώς, ούτε οι τέσσερις που εξετάστηκαν ούτε εκατόν τέσσερις μάρτυρες υπεράσπισης δεν θα ήταν αρκετοί να ανατρέψουν προειλημμένες. 5 μήνες πρότεινε ο εισαγγελέας, 2 χρόνια απεφάνθη το δικαστήριο!

Αν σκεφτεί κανείς ότι στο ιστορικό ευρωπαϊκό προηγούμενο της «αριστερής» προπολεμικής κυβέρνησης του Βερολίνου, φάρευαν το πτώμα της Ρόζας Λούξεμπουργκ από το ποτάμι, τότε η χθεσινή δικαστική απόφαση είναι μια πρόοδος... Αν βέβαια σκεφτεί κανείς ότι είκοσι χρόνια τώρα, η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, με εκατοντάδες μέλη, κάνει την ίδια δουλειά, δημοσιεύει καταγγελίες στρατευμένων για παράνομα καψώνια και εν γένει παραβιάσεις συνταγματικών τους δικαιωμάτων, χωρίς καμία κυβέρνηση να τολμήσει να τη φιμώσει, με αυτόν τον απροκάλυπτο τρόπο, τότε αντιλαμβάνεται ότι η χθεσινή απόφαση αποτελεί οπισθοδρόμηση προς ένα μέλλον μαύρο και βουβό... Πολύ περισσότερο αν μετρήσει κάποιος τις αυτοκτονίες στο Στρατό (16 το χρόνο κατά μέσο όρο), τα ψυχολογικά προβλήματα, τη

εκρηκτική διάδοση των ναρκωτικών στους φαντάρους. Ακόμη περισσότερο αν θυμηθεί ότι η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, στην εικοσάχρονη δράση της, που ήταν και θα συνεχίσει να είναι αυτού του «δυσφημιστικού» είδους, έχει αντιμετωπίσει απειλές και επιθέσεις με διάφορες μορφές, από σκασμένα λάστιχα και βλάβες στις μηχανές μελών της έως τη στρατιωτική χειροβομβίδα που τοποθετήθηκε, το 1998, σε αυτοκίνητο μέλους της που είχε εμφανιστεί σε τηλεοπτική εκπομπή και κατήγγειλε το εμπόριο των ναρκωτικών στο στρατό. Σ' αυτές τις επιθέσεις, προστέθηκε τώρα και μια καταδικαστική απόφαση...

Η ελληνική πολιτεία, έστειλε εχθές ένα μήνυμα με πολλαπλούς αποδέκτες. Η κριτική και πολύ περισσότερο η καταγγελία των ανωτέρων σε κάθε ιεραρχία, δεν θα γίνεται πλέον ανεκτή. Κατήγγειλε εργαζόμενος τον εργοδότη του; υπάλληλος τον διευθυντή της δημόσιας υπηρεσίας, πολίτες κάποιον έχοντα εξουσία; Μια δικαστική απόφαση «δια πάσαν νόσο και πάσαν μαλακίαν».

Οι συλλογικότητες όμως του μαζικού κινήματος των εργαζομένων και της νεολαίας, έλαβαν το μήνυμα. Ήδη, κάθε σωματείο εργαζομένων, κάθε φοιτητικός σύλλογος, κάθε συλλογικότητα γειτονιάς, κάθε άνθρωπος που αρνείται να υποταχτεί στο μαύρο και βουβό μέλλον της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, είναι μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων. Και κάθε ένας από εμάς είναι και θα είναι ένας αγωγός διεκδίκησης και διάδοσης των δικαιωμάτων των στρατευμένων, των εργαζομένων, των ανέργων, της νεολαίας, ντόπιων και μεταναστών... Ούτε βήμα πίσω.

** Η Συνήγορος Υπεράσπισης*